

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่และความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก กลุ่มตัวอย่างคือ พ่อ แม่ และลูกที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลาและพัทลุง จำนวนกลุ่มละ 400 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 นำเสนอผลการวิจัยในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่
2. ข้อมูลทั่วไปของลูก
3. การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่
4. ความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก
5. เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่
6. เปรียบเทียบระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายกับลูกผู้หญิง
7. เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่อง

เพศของลูก

—

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่

พ่อแม่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นครั้งนี้มีจำนวนใกล้เคียงกันคือเป็นพ่อร้อยละ 48.25 และเป็นแม่ร้อยละ 51.75 มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 48.25) รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 41.25) อายุเฉลี่ยเท่ากับ 42.27 ปี (S.D. = 8.69) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 75.75) สถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 88.00) ส่วนใหญ่มีจำนวนลูกระหว่าง 1-3 คน (ร้อยละ 83.00) จบจากศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 42.00 และชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 34.00 ประกอบอาชีพทำสวนทำไร่ ร้อยละ 37.50 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 22.00) พ่อแม่จำนวนมาก (ร้อยละ 65.50) มีรายได้ไม่น้อยกว่า 10,000 บาท ต่อเดือนและ ร้อยละ 67.75 มีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพ่อแม่ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป
(n = 400 คน)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	193	48.25
หญิง	207	51.75
อายุ		
	$\bar{X} = 42.27$,S.D.= 8.9 Min = 31	Max = 66
31-40 ปี	165	41.25
41-50 ปี	193	48.25
51-60 ปี	36	9.00
61-70 ปี	6	1.50
ศาสนา		
พุทธ	303	75.25
อิสลาม	97	24.25
สถานภาพสมรส		
คู่	352	88.00
ม้าย	39	9.75
หย่า/แยก	9	2.25
จำนวนบุตรทั้งหมด		
	$\bar{X} = 2.66$, S.D. = 1.44 Min = 1	Max = 11
1-3 คน	332	83.00
4-6 คน	59	14.75
6-9 คน	8	2.00
10-12 คน	1	0.25
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	7	1.75
ประถมศึกษา	168	42.00
มัธยมศึกษา	136	34.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	41	10.25
ปริญญาตรีและสูงกว่า	48	12.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
ค้าขาย	46	11.50
รับจ้าง	88	22.00
ประมง	4	1.00
ทำสวน/ทำไร่	150	37.50
รับราชการ	57	37.50
แม่บ้าน	22	5.50
ธุรกิจส่วนตัว	33	8.25
รายได้		
< 10,000 บาท/เดือน	262	65.50
10,001-20,000บาท /เดือน	77	19.25
20,001-30,000บาท/เดือน	33	8.25
30,001-40,000บาท /เดือน	12	3.00
40,001-50,000 บาท/เดือน	9	2.25
50,001 บาท ขึ้นไป/เดือน	7	1.75
ความเพียงพอของรายได้		
เพียงพอ	271	67.75
ไม่เพียงพอ	129	32.25

ข้อมูลทั่วไปของลูก

ลูกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ จำนวนมากเป็นผู้หญิง (ร้อยละ 55.00) มีอายุระหว่าง 14-16 ปี (ร้อยละ 61.50) อายุเฉลี่ยเท่ากับ 15.17 ปี (S.D. = 1.88) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 75.75) อาศัยอยู่กับพ่อแม่ (ร้อยละ 78.75) กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 (ร้อยละ 55.25) ได้เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00 (ร้อยละ 54.50) กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก (ร้อยละ 68.25) รับรู้ว่าการสอนเรื่องเพศมีความจำเป็นมาก กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากได้รับการสอนเรื่องเพศจากพ่อแม่เป็นบางครั้ง (ร้อยละ 56.25) และมีความคิดเห็นว่าบุคคลที่มีความเหมาะสมในการสอนเรื่องเพศมากที่สุดคือพ่อแม่ (ร้อยละ 43.00) รองลงมาคือครู (ร้อยละ 39.50) รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลูก จำแนกตามข้อมูลทั่วไป
(n =400 คน)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	180	45.00
หญิง	220	55.00
อายุ	$\bar{X} = 15.17, S.D. = 1.88$ Min = 12	Max = 19
11-13 ปี	64	16.00
14-16 ปี	246	61.50
17-19 ปี	90	22.50
ศาสนา		
พุทธ	303	75.75
อิสลาม	97	24.25
ที่อยู่อาศัย		
พ่อแม่	315	78.75
พ่อ	6	1.50
แม่	48	12.00
ญาติ	31	7.75
ระดับการศึกษา		
ช่วงชั้นที่ 3	221	55.25
ช่วงชั้นที่ 4	179	44.75
เกรดเฉลี่ย		
1.00-2.00	47	11.75
2.01-3.00	218	54.50
3.01-4.00	135	33.75
การสอนเพศศึกษามีความจำเป็น		
มาก	273	68.25
ปานกลาง	116	29.00
น้อย	6	1.50
ไม่จำเป็น	5	1.25

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่		
สม่ำเสมอ	46	11.50
เป็นครั้งคราว	225	56.25
น้อยมาก	76	19.00
ไม่สอนเลย	53	13.25
บุคคลที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษา		
พ่อแม่	172	43.00
ครู	158	39.50
แพทย์/พยาบาล	70	17.50

การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่

ผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.79$, S.D. = .70) เมื่อพิจารณารายด้าน พบค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่
(n = 400 คน)

การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่	ช่วงคะแนน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
รวม	0-3.00	1.79	.70	ปานกลาง
พัฒนาการของมนุษย์	0-3.00	1.55	.73	ปานกลาง
สัมพันธภาพ	0-3.00	2.00	.73	ปานกลาง
ทักษะส่วนบุคคล	0-3.00	1.90	.77	ปานกลาง
พฤติกรรมทางเพศ	0-3.00	1.75	.76	ปานกลาง
สุขภาพทางเพศ	0-3.00	1.66	.84	ปานกลาง
สังคมและวัฒนธรรม	0-3.00	1.91	.82	ปานกลาง

ความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก

ผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.94$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณารายด้านพบค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกอยู่ในระดับมาก 3 ด้านคือสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.16$, S.D. = .63) สัมพันธภาพ ($\bar{X} = 2.05$, S.D. = .54) และทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.04$, S.D. = .64) ส่วน 3 ด้านที่เหลือมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก (n = 400 คน)

ความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก	ช่วงคะแนน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
รวม	0-3.00	1.94	.52	ปานกลาง
พัฒนาการของมนุษย์	0-3.00	1.57	.65	ปานกลาง
สัมพันธภาพ	0-3.00	2.05	.54	มาก
ทักษะส่วนบุคคล	0-3.00	2.04	.64	มาก
พฤติกรรมทางเพศ	0-3.00	1.92	.61	ปานกลาง
สุขภาพทางเพศ	0-3.00	1.90	.68	ปานกลาง
สังคมและวัฒนธรรม	0-3.00	2.16	.63	มาก

เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่

ผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.67$, S.D. = .68) เมื่อพิจารณารายด้านพบค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่ออยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้คือ สัมพันธภาพ ($\bar{X} = 1.87$, S.D. = .72) สังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = .81) ทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 1.80$, S.D. = .77) พฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 1.65$, S.D. = .73) สุขภาพทางเพศ ($\bar{X} = 1.49$, S.D. = .81) และพัฒนาการของมนุษย์ ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = .71)

ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของแม่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.91$, S.D. = .71) เมื่อพิจารณารายด้านพบค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของแม่อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ สัมพันธภาพและสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.12$, S.D. = .72) และ $\bar{X} = 2.00$, S.D. = .82 ตามลำดับ) ส่วน 4 ด้านที่เหลือมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับดังนี้คือ ทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 1.99$, S.D. = .76) พฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 1.83$, S.D. = .77) สุขภาพทางเพศ ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = .84) และพัฒนาการของมนุษย์ ($\bar{X} = 1.68$, S.D. = .74)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่ โดยรวมและรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่ทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่โดยรวม ($t = 3.42, p < .01$) พัฒนาการของมนุษย์ ($t = 3.66, p < .001$) สัมพันธภาพ ($t = 3.42, p < .01$) ทักษะส่วนบุคคล ($t = 2.38, p < .05$) พฤติกรรมทางเพศ ($t = 2.47, p < .05$) สุขภาพทางเพศ ($t = 3.93, p < .001$) สังคมและวัฒนธรรม ($t = 2.39, p < .05$) รายละเอียดดัง ตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่ ($n_1 = 193$ คน, $n_2 = 207$ คน)

การสอนเรื่องเพศ	พ่อ ($n_1 = 193$ คน)		แม่ ($n_2 = 207$ คน)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
รวม	100.01	40.69	114.35	42.56	3.42**
พัฒนาการของมนุษย์	12.67	6.34	15.08	6.65	3.66***
สัมพันธภาพ	20.59	7.91	23.30	7.89	3.42**
ทักษะส่วนบุคคล	16.16	6.93	17.86	6.84	2.38*
พฤติกรรมทางเพศ	16.48	7.32	18.34	7.74	2.47*
สุขภาพทางเพศ	17.82	9.74	21.73	10.08	3.93***
สังคมและวัฒนธรรม	16.28	7.29	18.03	7.38	2.39*

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

เปรียบเทียบระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายกับลูกผู้หญิง

ผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกผู้ชายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.76, S.D. = .52$) เมื่อพิจารณารายด้านพบค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกผู้ชาย พบว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน เรื่องตามลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้คือ สัมพันธภาพ ($\bar{X} = 1.94, S.D. = .52$) ทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 1.85, S.D. = .68$) พฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 1.78, S.D. = .61$) สุขภาพทางเพศ ($\bar{X} = 1.63, S.D. = .64$) พัฒนาการของมนุษย์ ($\bar{X} = 1.34, S.D. = .61$) และสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 1.20, S.D. = .70$)

ค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของผู้หญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.09$, S.D. = .48) เมื่อพิจารณารายด้านพบค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของผู้หญิงอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้คือสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = .53) ทักษะส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.20$, S.D. = .56) สัมพันธภาพ ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = .54) สุขภาพทางเพศ ($\bar{X} = 2.11$, S.D. = .63) พฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 2.03$, S.D. = .58) ส่วนด้านพัฒนาการของมนุษย์มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.76$, S.D. = .63)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงโดยรวมและรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 6.69$, $p < .001$) รายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ($n_1 = 180$ คน, $n_2 = 220$ คน)

ความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของผู้	ผู้ชาย ($n_1 = 180$ คน)		ผู้หญิง ($n_2 = 220$ คน)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
รวม	105.32	31.28	123.39	28.58	6.69***
พัฒนาการของมนุษย์	12.08	5.43	15.84	5.69	6.70***
สัมพันธภาพ	21.29	5.75	23.45	5.90	3.67***
ทักษะส่วนบุคคล	16.61	6.13	19.76	5.08	5.62***
พฤติกรรมทางเพศ	17.84	6.14	20.32	5.82	4.14***
สุขภาพทางเพศ	19.53	7.63	25.37	7.56	7.64***
สังคมและวัฒนธรรม	17.97	6.31	20.65	4.74	4.86***

*** $p < .001$

เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกโดยรวมและรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) เมื่อพิจารณารายด้านพบค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ด้าน คือ ทักษะส่วนบุคคล ($P < .05$) พฤติกรรมทางเพศ ($P < .001$) สุขภาพทางเพศ ($P < .001$) สังคมและวัฒนธรรม ($P < .001$) รายละเอียดดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก ($n_1 = 400$ คน, $n_2 = 400$ คน)

การสอน/ความต้องการ	พ่อแม่ ($n_1 = 400$ คน)		ลูก ($n_2 = 400$ คน)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
รวม	107.52	42.18	116.36	31.42	3.38**
พัฒนาการของมนุษย์	13.93	6.60	14.15	5.87	0.47
สัมพันธภาพ	22.01	7.99	22.48	5.92	1.01
ทักษะส่วนบุคคล	17.08	6.93	18.34	5.78	2.81**
พฤติกรรมทางเพศ	17.45	7.58	19.21	6.09	3.61***
สุขภาพทางเพศ	19.87	10.09	22.74	8.12	4.44***
สังคมและวัฒนธรรม	17.19	7.37	19.44	5.66	4.92***

**p < .01 ***p < .001

อภิปรายผล

1. ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลในกลุ่มพ่อแม่จาก 2 จังหวัด คือจังหวัดสงขลาและพัทลุง โรงเรียนในจังหวัดสงขลาเป็นโรงเรียนนอกเขตอำเภอเมือง โรงเรียนในจังหวัดพัทลุงเป็นโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพ่อแม่ที่พบคือ พ่อแม่มีอายุเฉลี่ย 42.27 ปี เป็นวัยกลางคน เป็นวัยที่มีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาคือมีความคิดเป็นเหตุผล รู้จักคิดแบบประสานข้อขัดแย้งและความแตกต่าง สามารถรับรู้สิ่งที่เป็นเป็นข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มีความอดทน และมีความสามารถในการจัดการกับข้อขัดแย้งนั้น ๆ (วิภาวรรณ, 2550) พ่อแม่ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ นับถือศาสนาพุทธ มีบุตรจำนวน 1-3 คน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร รองลงมาคือรับจ้าง มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท และรายได้ที่ได้รับมีความเพียงพอกับรายจ่าย

ข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ใกล้เคียงกับข้อมูลทั่วไปของพ่อแม่ที่มีบุตรวัยรุ่นจากการศึกษาในภูมิภาคอื่น คือการศึกษาของบุพยงค์ (2543) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติพัฒนกิจของครอบครัวระยะมีบุตรวัยรุ่นกับทักษะชีวิตพื้นฐานของวัยรุ่นในจังหวัดมหาสารคาม พบว่าพ่อแม่ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีอาชีพเป็นเกษตรกร เช่นเดียวกับการศึกษาของ สุทธิดา (2546) ที่ศึกษาบทบาทของพ่อในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นในจังหวัดชัยนาท พบว่าพ่อส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีสถานภาพสมรสคู่

สำหรับข้อมูลทั่วไปของลูก พบว่าเป็นวัยรุ่นที่มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 15.17 ปี นับถือศาสนาพุทธ พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 ได้รับการสอน เรื่องเพศจากพ่อแม่เป็นครั้งคราว คิดว่าการสอนเพศศึกษามีความจำเป็นในระดับมาก และต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเพศศึกษามากที่สุดรองลงมาคือครู เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป คือส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันและพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ (Tasnavites, 2003) มีความสนใจและต้องการเรียนรู้เรื่องเพศ (รัจรี, 2542) และต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด (โครงการคุยเปิดใจรักปลอดภัย, 2548)

2. การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่

ผลการวิจัยพบว่าพ่อแม่สอนเรื่องเพศให้กับลูกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่าพ่อแม่สอนเรื่องเพศให้กับลูกในระดับปานกลาง ดังนี้คือ สมสมัย (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดอำนาจเจริญ พบว่าพ่อแม่จำนวนมาก (ร้อยละ 50.7) สอนเรื่องเพศให้กับลูกในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับการศึกษาบทบาทของพ่อแม่ในการสอนเพศศึกษาแก่ลูก

สาววัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครของสุภาศิริ (2541) ที่พบว่าทั้งพ่อและแม่มีบทบาทในการสอนเรื่องเพศให้กับลูกในระดับปานกลาง และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติพัฒนกิจของครอบครัวระยะมีบุตรวัยรุ่นกับทักษะชีวิตพื้นฐานของวัยรุ่นในจังหวัดมหาสารคาม ของอุพงษ์ค์ (2543) พบว่าการปฏิบัติพัฒนกิจของครอบครัวระยะมีลูกวัยรุ่น ด้านการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการปฏิบัติพัฒนกิจของครอบครัวระยะมีลูกวัยรุ่นหญิงและทัศนคติเรื่องเพศของวัยรุ่นผู้หญิง ของวาสนา (2548) ที่พบว่า การปฏิบัติพัฒนกิจของครอบครัวระยะมีลูกวัยรุ่นผู้หญิง ด้านการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาของมลิจันทร์ (2543) พบว่าแม่ให้ความรู้เรื่องเพศกับลูกสาวในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่เป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนมากที่สุดคือด้านสัมพันธภาพ รองลงมาคือสังคมและวัฒนธรรม ทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุภาพทางเพศ และพัฒนาการของมนุษย์ตามลำดับ การที่พ่อแม่สอนเรื่องเพศด้านสัมพันธภาพให้กับลูกมากที่สุด อาจเป็นเพราะพ่อแม่เห็นว่าข้อคำถามด้านนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นมากที่สุด เพราะข้อคำถามการสอนเรื่องเพศด้านสัมพันธภาพประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ ผลกระทบที่อาจตามมาจากการมีแฟน ความคาดหวังของผู้ใหญ่และสังคมต่อการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่น และการคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพที่ดีกับพ่อแม่และบุคคลในครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่าเนื้อหาเรื่องเพศที่พ่อแม่ส่วนใหญ่สอนให้ลูกวัยรุ่นคือการแต่งกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับเพศและกาลเทศะ รองลงมาคือการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศและกาลเทศะ (ภารดี, 2544) เช่นเดียวกับการศึกษาของอุพงษ์ค์ (2543) และวาสนา (2548) ที่พบว่าครอบครัวที่มีลูกวัยรุ่นผู้หญิงมีการปฏิบัติพัฒนกิจของครอบครัว เรียงลำดับดังนี้คือ การส่งเสริมให้รับผิดชอบตนเองและกิจกรรมในครอบครัว สัมพันธภาพและการสื่อสารในครอบครัว การสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียน การจัดสรรด้านการเงิน การอบรมบทบาทที่เหมาะสมในสังคม การแสดงความรักความเอาใจใส่ และการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษา และการศึกษาของมลิจันทร์ (2543) พบว่าแม่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่ลูกสาววัยรุ่น ด้านสังคมวิทยา ด้านร่างกายและชีวภาพทางเพศสูงสุด รองลงมาคือด้านสุขวิทยา และหลักการสอนเรื่องเพศและจิตวิทยา

การที่พ่อแม่สอนเรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะข้อคำถามด้านนี้เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายและจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น และการตั้งครรภ์ พ่อแม่อาจคิดว่ามีความรู้ไม่เพียงพอที่จะสอนลูก เพราะพ่อแม่ในการศึกษานี้ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา และมีอาชีพเป็นเกษตรกร นอกจากนี้พ่อแม่อาจคิดว่าการสอนเพศศึกษาด้านนี้เป็นหน้าที่ของครู (พันธ์ศักดิ์, 2549) หรือเป็นเรื่องที่ลูกเรียนรู้ได้เอง โดยไปต้องสอน

(ภารดี, 2544) ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของภารดี (2544) ที่พบว่า เนื้อหาเรื่องเพศที่ครอบครัวส่วนใหญ่ไม่สอนลูกคือ ความต้องการทางเพศและการปฏิบัติตัวเพื่อเบี่ยงเบนความต้องการทางเพศ รองลงมาคือการป้องกันการตั้งครรภ์ หรือการคุมกำเนิด

3. ความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก

ผลการวิจัยพบว่าลูกต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศให้กับตนเองโดยรวมในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบด้านที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนในระดับมาก 3 ด้าน เรียงตามลำดับดังนี้คือ สังคมและวัฒนธรรม สัมพันธภาพและทักษะส่วนบุคคล ส่วน 3 ด้านที่เหลือมีค่าคะแนนเฉลี่ยระดับปานกลางเรียงตามลำดับคือ พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศและพัฒนาการของมนุษย์

การที่ลูกต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม สัมพันธภาพและทักษะส่วนบุคคลในระดับมาก อาจเป็นเพราะเนื้อหาของข้อคำถามทั้ง 3 ด้านนี้เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในด้านบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยมเรื่องเพศ การรู้เท่าทันกระแสวัฒนธรรมและสื่อสารมวลชน การคบเพื่อนต่างเพศและการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ พัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นผู้หญิงและผู้ชาย วิธีการแสดงออกและการตอบรับหรือปฏิเสธเรื่องความรัก การคาดเดาสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่กรณีเพศสัมพันธ์ เทคนิคการปฏิเสธหรือการเอาตัวรอดเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่กรณีเพศสัมพันธ์ การหลีกเลี่ยงหรือป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และการแก้ปัญหาและแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเรื่องเพศทั้ง 3 ด้านนี้ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของสมบูรณ์ (2546) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศเรื่องการแต่งกายที่เรียบร้อย สมส่วน ถูกกาลเทศะ สอนเรื่องกริยาวาจา การมีสัมมาคารวะ ความสุภาพ รู้จักกาลเทศะ และให้เกียรติเพศตรงข้าม รู้จักระมัดระวังตัว การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์

เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของลูกพบว่าบุคคลที่ถูกต้องการให้สอนเรื่องเพศมากที่สุดคือพ่อแม่ รองลงมาคือครู ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวัชร, ประทุม, บังอร, จุริรัตน์, ละเมียดและชุตินา (2543) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ร้อยละ 62.1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ร้อยละ 56.9 มีความเห็นว่าแพทย์พยาบาลควรเป็นผู้สอนเพศศึกษามากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาในประเด็นคำถามที่ว่าถ้าวัยรุ่นตั้งครรภ์ขณะไม่พร้อมหรือไม่ตั้งใจจะดำเนินการอย่างไร พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ร้อยละ 49.7 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ร้อยละ 58.6 เห็นว่าควรปรึกษาพ่อแม่ รองลงมาคือปรึกษาแพทย์พยาบาล สอดคล้องกับการศึกษาทัศนคติต่อการ

อบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวของวัยรุ่นตอนต้นในสังกัด โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ของศรีสุคนธ์ (2546) ที่พบว่าวัยรุ่นเชื้อถือและไว้วางใจพ่อแม่มากที่สุด

ส่วนเรื่องเพศ 3 ด้านที่ลูกมีความต้องการให้พ่อแม่สอนในระดับปานกลางคือ พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศและพัฒนาการของมนุษย์ อาจเป็นเพราะเนื้อหาในข้อคำถามส่วนใหญ่ เป็นเนื้อหาที่มีบรรจุอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนอยู่แล้ว และลูกยังได้รับความรู้เรื่องเพศทั้งแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จึงต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศ 3 ด้านนี้ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ รุจิรา (2546) ที่พบว่านักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา โดยภาพรวมด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยาและสังคมวิทยาจากแหล่งโทรทัศน์ และครูอาจารย์มากที่สุด รองลงมาคือเพื่อน พี่น้องและพ่อแม่ตามลำดับ

4. เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่ พบว่าแม่มีคะแนนการสอนเรื่องเพศทั้งโดยรวมและรายด้านมากกว่าพ่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของสุภาพร (2541) ที่พบว่าพฤติกรรมการเลี้ยงดูในเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสังคมไทยบทบาทการอบรมเลี้ยงดูลูกมักเป็นหน้าที่ของผู้หญิง (สุธีรา, 2543; อมรา, 2544) เห็นได้จากการศึกษาของสุทธิดา (2546) ที่ศึกษาบทบาทพ่อในการอบรมเลี้ยงดูลูกวัยรุ่น พบว่าพ่อมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูลูกในระดับปานกลาง ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการเป็นแบบอย่างที่ดี พ่อมีบทบาทระดับน้อยในด้านการส่งเสริมสัมพันธภาพในครอบครัว บทบาทพ่อที่ปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูลูกวัยรุ่นคือ การดูแลให้ลูกรับประทานอาหารตรงเวลาและถูกหลักโภชนาการ การสอนให้ลูกรู้จักควบคุมอารมณ์ มีสติรอบคอบ มีกาลเทศะ รู้จักให้เหตุผลในการตัดสินใจ การแนะนำลูกเกี่ยวกับการคบเพื่อน การให้คำปรึกษาด้านการเรียนแก่ลูก สอนให้ตั้งใจเรียน และติดตามผลการเรียนของลูก

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูก พบว่าลูกเป็นผู้หญิงร้อยละ 55 จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าแม่มักสอนเรื่องเพศให้กับลูกผู้หญิงมากกว่า ดังนี้คือการศึกษาของมลิจันทร์ (2543) ที่พบว่าจำนวนลูกผู้หญิงในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับให้ความรู้เรื่องเพศของแม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของสมสมัย (2547) พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสอนเรื่องเพศของพ่อหรือแม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือเพศบุตร โดยสอนลูกผู้หญิงมากกว่าลูกผู้ชาย นอกจากนี้ พรภิมล (2538) ยังพบว่าแม่ที่มีลูกผู้ชายกับแม่ที่มีลูกผู้หญิงมีความสะดวกใจในการพูดคุยหรือแนะนำเรื่องพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นไม่แตกต่างกัน แต่พ่อที่มีลูกชายกับพ่อที่มีลูกผู้หญิงมีความสะดวกใจในการพูดคุยหรือแนะนำเรื่องพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เปรียบเทียบระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายกับลูกผู้หญิง

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายกับลูกผู้หญิง ทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนักเรียนผู้หญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เพศจากพ่อแม่มากกว่านักเรียนผู้ชาย นักเรียนผู้หญิงต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศโดยรวมในระดับมาก และต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศระดับมาก 5 ด้านเรียงตามลำดับดังนี้คือ สังคมและวัฒนธรรม ทักษะส่วนบุคคล สัมพันธภาพ สุขภาพทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ส่วนด้านพัฒนาการของมนุษย์มีความต้องการในระดับปานกลาง ในขณะที่นักเรียนผู้ชายต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศในระดับปานกลางทั้งโดยรวมและรายด้านเรียงลำดับความต้องการจากมากไปน้อยดังนี้คือสัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ พัฒนาการของมนุษย์ สังคมและวัฒนธรรม

การที่ลูกผู้หญิงต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศมากกว่าลูกผู้ชาย อาจเป็นเพราะในสังคมไทยผู้ชายมีอิสรเสรีในการเข้าถึงข้อมูลเรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง ผู้ชายสามารถพูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย เรื่องเพศเป็นเรื่องของความสนุกเป็นเรื่องที่คุยกันได้อย่างขบขัน ในขณะที่ผู้หญิงไม่สามารถพูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปิดบัง ซ่อนเร้น นอกจากนี้ผู้หญิงมีความอยากรู้เรื่องการคุมกำเนิดมากกว่าผู้ชาย แต่ไม่กล้าหาความรู้เพราะกลัวถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี (กวิน, 2543; Ford & Kittisuksathit, 1996) สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชญ์สินี (2545) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนผู้ชายมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศจากเพื่อนมากกว่านักเรียนผู้หญิง นอกจากนี้ในปัจจุบันมีสื่อสารมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถเข้าไปหาข้อมูลเรื่องเพศได้มากมาย เช่น การศึกษาของศุภานฎา (2545) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาทางเพศกับความรู้และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาทางเพศ และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 65.7 เปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาทางเพศ เหตุผลของการเปิดรับคือต้องการหาความรู้ (ร้อยละ 46.6) และต้องการปลูกเร้าและระบายอารมณ์เพศ (ร้อยละ 23.1) ดังนั้นลูกผู้หญิงจึงต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้สอนเรื่องเพศมากกว่าลูกผู้ชาย

6. เปรียบเทียบระดับการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับระดับความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ กับค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการ

เรียนรู้เรื่องเพศของลูกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ด้านคือ ทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม โดยลูกมีค่าเฉลี่ยคะแนนความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศมากกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่

การที่ลูกต้องการให้พ่อแม่สอนเรื่องเพศ เป็นเพราะลูกมีความเชื่อถือและไว้วางใจพ่อแม่มากที่สุด (ตรีสุคนธ์, 2546) พ่อแม่เป็นบุคคลที่มีลูกอยากพูดคุยอยากคุยอยากปรึกษาเรื่องแฟนมากที่สุด (โครงการคุยเปิดใจรักปลอดภัย, 2548) สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรระ, ประทุม, บังอร, จุรีรัตน์, ละเมียดและชุตินา (2543) ที่พบว่าเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศเช่น ถ้าตั้งครรภ์ก็เมื่อไม่พร้อมหรือไม่ตั้งใจ นักเรียนจำนวนมากจะเลือกปรึกษาพ่อแม่ นอกจากนี้โดยธรรมชาติแล้ววัยรุ่นทุกคนสนใจเรื่องเพศ และต้องการข้อมูลเรื่องเพศ (รังรี, 2542)

สำหรับพ่อแม่ที่ยังสอนเรื่องเพศให้ลูกได้น้อยกว่าความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก เกิดจากทัศนคติเก่า ๆ ที่เชื่อกันว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องไม่ดีงาม ไม่ควรนำมาพูดจាកันในครอบครัว เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เรียนรู้ได้เองเมื่อแต่งงาน เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สมควรควรเปิดเผย (พันธ์ศักดิ์, 2549) การพูดเรื่องเพศถูกมองว่าเป็นการช่วยขูทางเพศ พ่อแม่มีความลำบากใจในการสอนเรื่องเพศให้กับลูก (ภารดี, 2544; มรรคา, 2545) พ่อแม่ไม่รู้ว่าจะสอนเรื่องเพศอย่างไร และที่สำคัญคือกลัวว่าการสอนเรื่องเพศเป็นการชี้โพรงให้กระรอก (จิราพร, 2545; สุรีย์พรและกอบแก้ว, 2545) สอดคล้องกับการศึกษาของภารดี (2544) ที่พบปัญหาอุปสรรคของพ่อแม่ในการสอนเรื่องเพศให้แก่ลูกวัยรุ่นคือส่วนใหญ่เป็นปัญหาและอุปสรรคด้านทัศนคติ ได้แก่ การที่พ่อแม่คิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ลูกเรียนรู้ได้เองโดยไม่ต้องสอน ส่วนปัญหาอุปสรรคในด้านการสอนพบว่าพ่อแม่ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าความรู้เรื่องเพศที่นำไปพูดคุยหรืออบรมสั่งสอนลูกถูกต้องหรือไม่ จึงพบว่าพ่อแม่ถึงร้อยละ 82.9 ต้องการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาสำหรับใช้ในการสอนลูกวัยรุ่น (สมสมัย, 2547)